

Gabriël Anthonio

DE SLEUTELS VAN DE LEIDER

EEN INSPIRERENDE GIDS OM DEUREN
TE OPENEN OF TE SLUITEN

Boom

Gabriël Anthonio

DE SLEUTELS VAN DE LEIDER

EEN INSPIRERENDE GIDS
OM DEUREN TE OPENEN OF TE SLUITEN

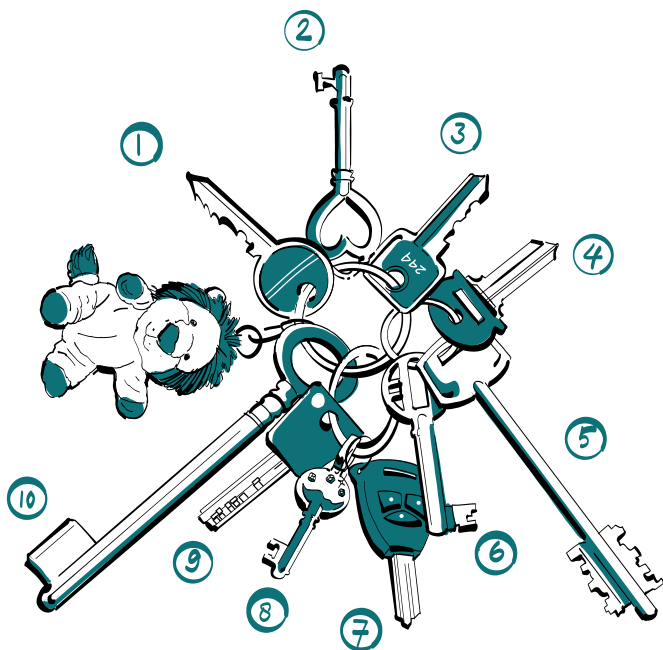
Boom

Inhoud

Voorwoord 7

Inleiding 11

- 1. EEN OPEN HOUDING
AANNEMEN** 17
- 2. DE VERBINDING AANGAAN** 29
- 3. HET GOEDE DOEN** 39
- 4. JE EIGEN STEM VINDEN** 53
- 5. DE ANDER HOREN EN ZIEN** 67
- 6. EVEN NIETS DOEN** 79
- 7. DE KEUZE MAKEN** 89
- 8. BREUKEN REPAREREN
MET GOUD** 103

9. NIET HELPEN MAAR BESCHERMEN 115

10. DE GEBORTE VAN EEN IDEE 125

Nawoord 139

Dankwoord 141

Over de auteur 143

Voorwoord

In dit boek tref je een aantal verhalen over sleutels aan. Verhalen die gebaseerd zijn op ware gebeurtenissen. Ik noem ze sleutelverhalen. Verhalen die je inzicht geven in hoe je deuren kunt openen of juist sluiten. Een sleutel is maar een klein voorwerp, dat toch grote deuren kan openen en sluiten.

Sleutels hanteren en leiderschap zijn met elkaar verbonden. Leiderschap betekent gericht invloed uitoefenen op jezelf en je omgeving. Je moet eerst de juiste sleutel bij de hand hebben voordat je een slot kunt openen. En over die opgave, de juiste sleutel bij de hand hebben, gaat dit boek.

Dit boek draag ik op aan al die mensen die mijn leven hebben gevormd. Mijn ouders, vrienden en familie. Mijn naasten, mijn vrouw Radha en mijn kinderen Talita en Mahil. Ze hebben mij helpen zoeken als ik weer eens mijn sleutels kwijt was. Anderen hebben mij nieuwe sleutels in handen gegeven. En sommigen hebben me erop gewezen dat een sleutel oud, versleten of niet meer passend was.

Een sleutelbos is nooit af. Ik mag er zelf regelmatig een nieuwe sleutel aan toevoegen of een van verwijderen. Ik wens jou dan ook een rijke en gevarieerde bos met sleutels toe. Een bos die past bij de fase waarin jouw leven zich bevindt. Een bos met

sleutels die je helpen om sommige zaken achter je te laten en de volgende stap te zetten.

Een stap op jouw reis door het leven, om te worden wie je ten diepste al bent. Je bent mens, maar ook bezig om meer mens te worden. Deze gedachte, van mens-worden en daar leiding aan geven, vormt de ring van de sleutelbos. De ring die jouw leven, met al zijn gebeurtenissen en mensen, aan elkaar verbindt.

Dat leven is een unieke reis. Een reis waarin je geregeld moet stilstaan om daarna weer in beweging te komen. Stilstaan bij de deuren die zich aandienen of die je zelf opzoekt, en bewegen om deuren te openen of te sluiten. Deze reis hoef je niet alleen af te leggen. Je kunt en mag altijd een beroep doen op een van de sleutels.

Mijn wens is dan ook dat dit boek voor jou een vindplaats wordt. Een vindplaats en handleiding om telkens de juiste sleutel te vinden en op de juiste manier toe te passen. Nieuwe deuren kun je openen en andere kun je sluiten, om daarna je reis te vervolgen.

Ik wens jou groei in leiderschap en inspirerende sleutelverhalen toe!

Gabriël Anthonio

“

Wat is toch het geheim van die bekende en minder bekende mensen die zware deuren open hebben gekregen die voor anderen gesloten leken?

Inleiding

Waarom kan de ene persoon iets soepel en makkelijk bereiken, terwijl anderen met veel moeite en inspanning toch weinig succes boeken? Daarin ben ik al geïnteresseerd sinds mijn jeugd. Ik wist het toen nog niet, maar het draait hierbij om persoonlijk leiderschap. Persoonlijk leiderschap omschrijf ik als volgt: in elke situatie zelf zo veel mogelijk de verantwoordelijkheid nemen voor dat wat beïnvloedbaar is, om vervolgens de goede dingen te doen.

Wat mij al vroeg opviel is dat voor sommige mensen niets te moeilijk leek, maar anderen keken enorm op tegen dezelfde situatie. Ikzelf behoorde tot de middelste categorie. Sommige zaken gingen mij makkelijk af en tegen andere zag ik enorm op. Dan was ik onzeker en twijfelde ik over de juiste aanpak. Daar wilde ik vanaf. Zo begon mijn zoektocht naar sleutels die me zouden helpen om deuren te openen en soms ook weer te sluiten.

Ik ben opgegroeid op het platteland in de provincie Drenthe. We woonden als modern kunstenaarsgezin tussen de boeren en hun akkers. Ik zag een boer die tientallen volle melkbussen soepel en met groot gemak op een aanhanger slingerde. Hij deed dit dag in dag uit, maar kreeg geen last van zijn rug. Toen ik het mocht proberen, kreeg ik de melkbus nog geen tien centimeter van de grond. Ik observeerde een boerin die honderduit kon praten, theezetten en sokken breien

tegelijk. Toen ik wilde leren breien en me alleen daarmee bezighield, werd het een onregelmatig lapje. Ik mocht een paardenhouder meehelpen paarden in te spannen voor een kar. Hij kon dat heel makkelijk. Toen ik het zelf wilde proberen, boden de paarden weerstand. Ze bokten en schopten om zich heen. Met trillende handen moest ik de teugels teruggeven aan de paardenhouder. Meteen werden de paarden rustig.

De beelden van de successen van anderen en mijn eigen povere resultaten staan me nog levendig voor ogen. Maar ik was en ben geen opgever, dus deze en andere vaardigheden heb ik uiteindelijk toch onder de knie gekregen. Ik heb de boer, de boerin en paardenhouder hun sleutels kunnen ontfutselen en die zelf leren hanteren. Dit was het begin van een reis, een zoektocht om te groeien in leiderschap, steeds weer op zoek naar de juiste sleutel voor een bepaalde situatie.

Mijn moeder vertelde me onlangs dat toen ik nog maar amper kon lopen ik tegen haar zei dat ik later een grote en sterke reus wilde worden. Dat leek mij nou een mooi en fijn beroep. 'Dan ben ik groot en sterk en dan kan ik iedereen helpen,' zou ik gezegd hebben.

Reuzen bestaan niet, maar er zijn wel mensen die reusachtige projecten, veranderingen of innovaties teweeg hebben gebracht. Mensen die leiderschap hebben getoond, de verantwoording hebben genomen en het goede hebben gedaan. Soms tegen de heersende opvattingen in of terwijl anderen het allang opgegeven hadden.

Wat is toch het geheim van die bekende en minder bekende mensen die zware deuren open hebben gekregen die voor

anderen gesloten leken? Wat is het geheim van mensen die oude deuren uit hun verleden hebben kunnen sluiten, terwijl die voor anderen, die hetzelfde hebben meegemaakt, altijd op een tochtige kier blijven staan?

Ik herinner me bijzondere mensen die een persoonlijke crisis hebben doorstaan en er als een rijker, evenwichtiger persoon uit zijn gekomen. Betrokken en toegewijde zorgmanagers die ondanks de bezuinigingen en personeelstekorten een prettige werksfeer en goede zorg wisten te realiseren. Kundige behandelaren die een patiënt met psychiatrische problemen en een verleden met justitie toch weer op de rit kregen, terwijl iedereen uit zijn omgeving het had opgegeven. Wat is hun geheime manier om steeds weer de juiste sleutel bij de hand te hebben? Over deze mensen heb ik de afgelopen jaren sleutelverhalen verzameld. Verhalen die ik in dit boek graag met jou deel.

Leeswijzer

In dit boek neem ik je mee op reis langs allerlei sleutelverhalen. We kijken naar open deuren, dichte deuren, sleutels en sloten in soorten en maten. Om je eigen sleutelbos samen te stellen sluit ik elk hoofdstuk af met een aantal verwerkingsvragen. Mijn advies is om aantekeningen te maken van de verwerkingsvragen in een dagboek. Als opschrijven voor jou niet werkt, kun je ook steeds een moment van reflectie nemen, even stilstaan en je gedachten laten stromen. Je kunt je eigen sleutelverhalen gaan schrijven of in gedachten verzamelen. Verhalen voor jezelf en voor anderen. Zo kun je sleutel voor

sleutel aan de ring rijgen en heb je uiteindelijk je eigen sleutelbos opgebouwd.

De bos sleutels van de leider is nooit af of compleet. De ring is dan ook na tien hoofdstukken nog lang niet vol. Je kunt de sleutelring blijven vullen en ook weer ruimte vrijmaken. Een sleutel die niet meer past kun je immers maar beter eraf halen: die zit alleen maar in de weg en maakt de bos onnodig zwaar. Ik hoop en wens dan ook dat jij blijft werken aan jouw sleutelbos. Dat zorgt ervoor dat jij een leider bent die niet stilstaat, maar zich blijft ontwikkelen en anderen inspireert. Je werkt aan je leiderschap in het mooiste en meest complexe project dat je ooit zult krijgen, namelijk het leven zelf. Het project heet mens- worden. Dat betekent worden wie je ten diepste al bent.

Dit boek is opgezet aan de hand van een weekendlange ontmoeting van een groep vrienden die jaarlijks weer bijeenkomt. Ze zijn samen opgegroeid in dezelfde wijk maar hebben allemaal een andere achtergrond, opleiding en beroep gekozen. Wat ze nog verbindt, is dat ze naast gezelligheid ook samen diepgang zoeken. We maken via persoonlijke sleutelverhalen kennis met de vrienden. Van hen kunnen we leren hoe we sleutels kunnen zoeken, vinden en toepassen in verschillende situaties. Ik hoop dat je geïnspireerd raakt door deze verhalen. Verhalen die gebaseerd zijn op waargebeurde situaties en wijsheid bevatten uit het dagelijkse leven.

“

Leiderschap begint met een open houding, met aandacht aanwezig zijn in het hier-en-nu.

1. EEN OPEN HOUDING AANNEMEN

Hoe begin je de zoektocht naar de juiste sleutel om vervolgens een of meer deuren te kunnen openen? Aan de basis ligt openheid. Zonder openheid geen verbinding, zonder verbinding geen toegang. De eerste sleutel van leiderschap die je hier in handen krijgt, is die van het reflecteren op wat je wel en niet in huis hebt vanuit een open houding.

Een groep vrienden heeft de gewoonte om eenmaal per jaar een lang weekend bij elkaar te komen. Ze komen allemaal uit dezelfde wijk. Ze gingen er samen naar school, waren lid van dezelfde sportclubs, ze vierden kerst en de jaarwisseling met elkaar. De groep bestaat uit tien vrienden, vijf mannen en vijf vrouwen. Ieder heeft zijn eigen weg in het leven gevonden. Sommigen wonen nog in de wijk, anderen zijn verhuisd. Hun gezins- en werksituaties verschillen sterk van elkaar.

Ze hebben echter één ding gemeen: het leven moet intens geleefd en gevierd worden! En feesten, dat kunnen ze. Maar drugs is uit den boze en alcohol wordt met mate genuttigd. En ze nemen ook veel tijd voor serieuze momenten. Onderling maken ze wel eens grappen dat de huisarts en de dominee in de groep samen zorgen voor een gezonde en evenwichtige leefstijl. De vrienden willen dus niet op de oppervlakte blijven, het moet ook ergens over gaan. Ze leven zelfbewust en met aandacht voor elkaar.

Het is een druilerige dag. De vrienden arriveren na elkaar in het vakantiehuis waar ze komend weekend met zijn allen verblijven. Als iedereen binnen is en rond de haard zit, nemen ze samen het programma door. Er komt een vraag naar boven:

over welk thema gaan ze het dit jaar hebben? Door gebrek aan inspiratie heeft niemand dat van tevoren bedacht. Een lichte teleurstelling is voelbaar, maar niemand deelt die hardop. Het is even stil als iedereen voor zich uit staart in het knapperende haardvuur.

Dan begint Gerard, hoogleraar in sociologie, te kuchen. Dat signaal kent de groep ondertussen wel. Dat is de aankondiging van een verhaal. Gerard is een echte verhalenverteller. Hij schraapt nog een keer zijn keel en gaat rechtop zitten.

‘Beste vrienden, er ligt hier een vraag in ons midden. Ik vind het eigenlijk wel mooi om deze keer samen te ontdekken wat een thema zou kunnen zijn. Dit vraagt om een open houding om te zien wat zich aandient. Ik wil graag de volgende observatie met jullie delen. Een observatie die misschien het thema kan worden. Na het delen van de observatie heb ik ook een verhaal. Een verhaal dat net bij me is opgekomen. Als jullie het goed vinden wil ik dat ook delen.’

Er wordt instemmend geknikt. Een aantal vrienden gaat nieuwsgierig rechtop zitten, anderen ontspannen zich en leunen wat meer achterover.

‘Mijn observatie is deze,’ gaat Gerard verder, ‘kijk eens allemaal voor je, op tafel. Zie je dat? We hebben allemaal onze sleutelbos op tafel liggen. Iedere sleutelbos heeft ook een eigen kenmerk: een label van een automerk, een poppetje, of die daar heeft een gevlochten leren riempje eraan. Hieraan kun je herkennen dat de bos van jou is. Dit zou ons thema kunnen worden, iets met sleutels, en deuren...’

‘Oké,’ zegt Bertrand aarzelend, ‘en nu?’ ‘Vertel eerst je verhaal, Gerard,’ zegt Andre. De rest wil het verhaal ook horen. De pot koffie gaat nog een keer rond. En Gerard steekt van wal.

Samen met mijn vrouw bezocht ik de Sint-Pietersbasiliek in Rome. Het was een warme zomerdag. Ik liep rustig met de stroom toeristen mee in de rondgang langs de bezienswaardigheden. Rechts naast mij liep een vrouw op hoge leeftijd. Devoot, gebogen door de ouderdom en haar handen gevouwen. Ze was in het zwart gekleed en droeg een gouden kettinkje om haar hals. Het kettinkje stak scherp af tegen de donkere kleding. Er hing een gouden sleuteltje aan dat rustte op haar hart.

Op meerdere plaatsen om ons heen voerden mensen een ritueel uit, zo ook bij het beeld van Petrus. Het is de gewoonte om zijn rechtervoet even aan te raken. Een stenen voet die nagenoeg weggesleten is door de vele mensen die hem door de eeuwen heen aangeraakt hebben. Dit ritueel zou je helpen om de volgende stap in je leven zetten.

Met een bevende rechterhand raakte de vrouw de rechtervoet van Petrus aan. Haar hand rustte daar even. Ze boog diep naar voren en hield het gouden sleuteltje in haar linkerhand vast. Toen keek ze vragend, haast smekend naar boven. Ik volgde haar blik en zag dat Petrus een drietal sleutels in zijn hand vasthield. Dat maakte samen vier sleutels. Ik vermoedde

dat er een verband was tussen haar gouden sleuteltje en de sleutels van Petrus. Misschien was ze op zoek naar een volgende stap in haar leven. Wat waren voor haar de nieuwe deuren die niet open wilden of oude deuren die gesloten moesten worden?

Ik voelde dat ik toeschouwer was van een bijzonder verhaal. Een persoonlijk en misschien ook wel universeel verhaal. De aarzeling bij het zetten van een volgende stap in je leven. Zelf bewegen maar ook stilstaan bij het grotere verhaal. Het verhaal van de reis die we allemaal in ons leven afleggen. Het zoeken naar steun bij de voet van Petrus, die hoog boven ons drie sleutels vasthield. Het verhaal van een onbekende vrouw, dat ik op dat moment niet kon kennen maar wel voelde.

Dit was niet het moment om de vrouw te vragen waarom ze een gouden sleuteltje om haar hals droeg, dat stevig vasthield en zo het beeld van Petrus op een devote en persoonlijke manier benaderde. Het voelde ook niet gepast haar in deze sfeer te vragen naar haar verhaal. Ik verloor haar uit het oog.

Na ongeveer een uur stonden we weer buiten. Ik vertelde mijn vrouw wat ik had meegemaakt bij het beeld van Petrus. Ondertussen kwamen er drie grote zwarte wagens over het plein aangereden. Ze stopten en uit de middelste stapte een man in een keurig pak. Toen maakte een donkere, kleine gestalte zich los uit de massa. Ik herkende haar aan haar kleding, maar haar houding was anders. Ze liep rechtop met een stevige pas en keek voor zich uit. Het was de oude dame met haar gouden sleuteltje. Uit de eerste en de laatste auto stapten ook twee mannen. Die gingen om haar heen staan, alsof ze

haar beschermden. Van een devote oude dame die diep boog, was ze veranderd in een leidende en centrale figuur. Alles boog zich nu naar haar toe.

De man die de deur openhield, knikte licht bij wijze van groet en ondersteunde haar bij het instappen. Toen reden de drie auto's in een colonne weg. 'Dat was haar,' stamelde ik tegen mijn vrouw, wijzend in de verte. Ze keek achterom en zag de auto's weggrijden. Dat was dus niet zomaar iemand. Drie auto's die je komen halen, met chauffeur en persoonlijke beveiliging... Dat was misschien iemand van adel, een rijk persoon of iemand die een politieke functie heeft gehad. In ieder geval iemand die met groot respect en eer moest worden behandeld. Zo klein en nietig als ze zich maakte in die enorme kerk, zo krachtig en vol zelfvertrouwen stapte ze de limousine in.

Deze gebeurtenis heeft me sinds die dag niet meer losgelaten. Vanaf dat moment wilde ik dit verhaal van de kleine sleutel en de grote sleutels leren kennen. Die vrouw kon ik onmogelijk benaderen. Maar ik kon wel zelf verder met dit verhaal. Dus ben ik op zoek gegaan naar verhalen over sleutels. Ik noem ze sleutelverhalen. Verhalen over sleutels kwijt zijn en weer terugvinden. Verhalen over sleutels en deuren die open of weer dicht gaan.

Kortom, er ging een hele nieuwe wereld voor me open. Sinds ik er na die ervaring in Rome meer op ben ga letten, verwonder ik mij telkens over de rol van sleutels in ons leven. Nooit had ik kunnen bevroeden welke enorme betekenis sleutels in praktische en symbolische zin in ons leven hebben. Kijk maar eens hier voor ons op tafel. Onze sleutels vertellen

een heel verhaal over ons leven en wie we zijn. Ik was eigenlijk van plan hier een artikel over te schrijven. Maar het schrijven komt later wel. Vandaag deel ik dit idee met jullie, mijn vrienden die ik kan vertrouwen. Misschien kunnen we sleutels en deuren het thema maken van dit weekend.

Het verhaal blijft hangen in de ruimte. Iedereen is er even stil van. Sommigen kijken naar de sleutelbos voor zich terwijl ze denken: het verhaal ligt daar op tafel. Bertrand neemt weer het woord: ‘Tja, inderdaad er liggen hier allemaal sleutelbossen op tafel. Nu je het zegt zie ik het pas, wij allemaal volgens mij. Bijzonder is dat: als je iets aandacht geeft ga je het zien. Het is een mooi thema, maar ik zou het nog wat persoonlijker willen maken: wat zeggen jullie van ‘de sleutels van de leider’ als thema? We hebben allemaal leidinggevende rollen en taken, als opvoeder, in ons werk en in de samenleving. Wat vinden jullie daarvan?’

Er wordt instemmend geknikt. Het thema is gekozen. Een mooi begin van het weekend. Niet vooraf vastgesteld en uitgewerkt, maar ontstaan in het moment. Er wordt nagepraat over het sleutelverhaal. De sfeer is goed en de nieuwsgierigheid naar wat er nog komen gaat is gewekt.

Verwerkingsvragen

1. De sleutelbos

Pak je sleutelbos er eens bij en leg die voor je op tafel. Wat zie je, wat neem je waar? Welke gedachten en gevoelens komen er bij je op? Probeer dit te omschrijven, zoals je een schilderij of landschap kunt omschrijven. Wat zie je, wat voel je, wat denk je?

2. Persoonlijke kenmerken

Een sleutelbos heeft vaak een aantal persoonlijke kenmerken. Wat zijn die van de jouwe? Is de sleutelbos vooral praktisch, hangt hij vol met herinneringen, of iets daartussenin? Probeer te ontdekken wat je sleutelbos zegt over jou persoonlijk.

3. Oude en nieuwe sleutels

Hoeveel sleutels zitten er eigenlijk aan jouw bos? Heb je ze wel eens geteld? Wat is de oudste en wat is de nieuwste? En welke gebruik je het meest? Misschien zitten er sleutels tussen die oud zijn en verwijderd kunnen worden. Waarom heb je dit nog niet gedaan, wat hield je tegen? Wat zegt dit over jou?

4. Sleutels van betekenis

Bij welke sleutel heb je warme gevoelens en bij welke juist niet? Welke sleutel roept mooie herinneringen op en welke afkeer? Welke sleutel had je liever niet aan de bos gehad, maar is vooral een noodzaak?

5. Sleutelverhalen

Welke sleutels roepen een verhaal of een beeld in je op? Probeer dat verhaal kort te beschrijven en de essentie, de sleutel, eruit te halen. Welke levensles ligt er in dat verhaal besloten?

De ring openen en vullen

Hiermee is de ring van jouw bos sleutels geopend en kun je de eerste sleutel eraan schuiven. In de volgende hoofdstukken ga je nog meer sleutels verzamelen, die je door middel van de verwerkingsvragen toe kunt voegen aan je bos.

De eerste sleutel die wordt aangereikt, is die van de openheid. Open om de sleutel te ontvangen in het moment zelf. Soms weet je niet hoe of waar je moet beginnen. Misschien moet je het dan ook niet forceren of vooraf proberen in te vullen, maar het laten ontstaan. Dat betekent dat je de controle uit handen geeft, je openstelt en aandachtig observeert wat zich in de situatie aandient. En als zich een sleutel aandient, laat je die niet links liggen, maar neem je die actief ter hand.

Leiderschap begint met een open houding, met aandacht aanwezig zijn in het hier-en-nu. Dan kun je verbinding aangaan met wat zich in het moment aandient. En daar zelf en samen met anderen de volgende stap in zetten. Een stap in het besef dat het leven waar wij deel van uitmaken veel groter is dan dat wij kunnen beseffen. We kunnen slechts de voet van dit bestaan aanraken, opkijken naar de leiders die ons zijn voorgegaan en weer doorlopen. Op zoek naar de sleutels die ons helpen om de volgende stap te zetten.

De sleutelbos is een beeld voor de verzameling mogelijkheden van een leider. Mogelijkheden die door de sleutelring bijeen worden gehouden. Een sleutelring die je geregeld moet openen en weer sluiten. Leaders die het verschil maken, zetten alle mogelijkheden in die ze in huis hebben om hun doelen te bereiken. Ze leven en werken tevens vanuit een open houding. Een open houding om nieuwe sleutels te zoeken en vinden, oude sleutels te verwijderen en zo iedere nieuwe situatie tegemoet te treden.

Over de auteur

Prof. dr. Gabriël Anthonio is getrouwd met Radha en samen hebben ze twee kinderen, Mahil (25) en Talita (26). Hij is een ervaren professional, bestuurder in de zorg en wetenschapper. Zijn loopbaan kenmerkt zich door de hulpverlening aan mensen in crisissituaties en het leidinggeven aan organisaties die in zwaar weer verkeren. Meerdere organisaties heeft hij samen met de leidinggevenden en medewerkers uit de negatieve spiraal weten te halen. In zijn aanpak maakt hij veelvuldig gebruik van de narratieve methode, het verhaal over leiderschap, mens en de praktijk die kennis en inzicht oplevert.

Sinds 2015 is Gabriël bijzonder hoogleraar aan de Rijksuniversiteit Groningen in de Sociologie van Leiderschap, Organisaties en Duurzaamheid. Hij is een bekende spreker, trainer en auteur van meerdere boeken over leiderschap en veranderingen in organisaties. Hij weet in zijn teksten en optreden niet alleen het verstand, maar bovenal het hart van mensen aan te spreken. Het hart waar passie, motivatie en inspiratie soms versterkt mag worden. Versterkt door even stil te staan en daarna weer in beweging te komen op het pad van leiderschap.

Gabriël Anthonio stelt zijn persoonlijke verhalen en gedachten hierbij in dit boek ter beschikking in de vorm van verwerkingsvragen. Hij noemt dit zijn kleine sociologische verkenningen, ten dienste van de reis in leiderschap van de le-

zer. Het doel van de reis is te worden wie we ten diepste al zijn. Mens-zijn en verder mens-worden. Ieder mens wordt vanaf zijn of haar geboorte uitgedaagd om aan dit persoonlijke levensproject leiding te geven. En daarbij soms ook leiding te geven aan anderen.

Dit boek kun je als een reisgids zien, via verhalen langs allerlei landschappen. Een gids om te gebruiken als hulp om sleutels te zoeken en te vinden, om oude deuren te sluiten en nieuwe te openen. Dit boek helpt leiders om stil te staan, maar ook met andere inzichten weer in beweging te komen. Andere inzichten die nieuwe uitzichten bieden.

“

Een sleutel is
maar een klein
voorwerp,
dat toch grote
deuren kan openen
en sluiten.

Wil jij als leider gericht invloed uitoefenen op jezelf en je omgeving? Dan heb je de juiste sleutels nodig, waarmee je deuren kunt openen of juist kunt sluiten. Gabriël Anthonio neemt je mee in tien sleutelverhalen, gebaseerd op waargebeurde situaties. Steeds met een prikkelende levensles, een inzicht waar je iets aan hebt. De sleutels in dit boek helpen je om moeilijke situaties vol vertrouwen tegemoet te treden. Een bijzondere sleutelbos om ook anderen mee te inspireren op de weg om te worden wie ze ten diepste al zijn.

9 789024 444120 >

www.managementimpact.nl
www.boomuitgeversamsterdam.nl